

ΠΑΣΧΑ



Δραστηριότητα 1^η

Διαβάζουμε στα παιδιά το παρακάτω διήγημα

Το πρώτο μου Πάσχα, του Γρηγορίου Ξενόπουλου

http://www.snhell.gr/kids/content.asp?id=215&cat_id=9

Αγαπητοί μου,

Αυτές τις ημέρες ξαναγυρίζω πάντα στα παιδικά μου χρόνια. Και θυμάμαι τις θαυμάσιες εκείνες γιορτές που χαιρόμουν στην πατρίδα μου, όταν ήμουν μικρό αμέριμνο παιδί κι είχα τους καλούς μου γονείς να με φροντίζουν και να μ' οδηγούν σε όλα. Φυσικά και στην εκκλησία ή στα «θρησκευτικά μου καθήκοντα»... Όσο ήταν χειμώνας, η μητέρα μου μ' έπαιρνε μαζί της στον Άι-Γιάννη ή στη Φανερωμένη, τις γειτονικές μας εκκλησίες, που λειτουργούσαν κάπως αργά –από τις οχτώ η μια, από τις εννιά η άλλη. Μα όταν έμπαινε η άνοιξη, που μπορούσα να ξυπνώ και να βγαίνω πιο πρωί, ο πατέρας μου μ' έπαιρνε στην Επισκοπιανή ή στον Άγιο Χαράλαμπο, εξοχικές εκκλησίες αυτές, σ' ένα ωραίο παραθαλάσσιο προάστιο, που λειτουργούσαν από τις επτά. Μετά τη λειτουργία, κάναμε κι έναν ωραίο περίπατο στους Κήπους και γυρίζαμε λιγάκι κουρασμένοι μα πολύ ευχαριστημένοι κι οι δυο.

Ω, ήταν τόσο όμορφα! Η άνοιξη είχε στολισμένες τις πρασινάδες με μαργαρίτες άσπρες και κίτρινες, με ολοκόκκινες παπαρούνες και μ' άλλα γαλάζια ή μαβιά αγριολούλουδα. Τι πολύχρωμο το χαλί που απλωνόταν στα χωράφια! Το έβλεπα κι από την ανοιχτή πόρτα της εκκλησιάς, καθώς άκουγα

τα ψαλσίματα, τις ευχές και τα ευαγγέλια. Τα ευαγγέλια προπάντων μ' άρεσαν πολύ. Είναι τόσο ποιητικά αυτά που λένε πριν και μετά το Πάσχα. Πρώτα των Βαΐων –και συνήθως απ' αυτή την Κυριακή άρχιζα να πηγαίνω στις εξοχικές εκκλησίες– έπειτα της Ανάστασης, έπειτα του Θωμά, των Μυροφόρων, της Σαμαρείτιδος... Ο παπα-Λογοθέτης, εφημέριος στον Άι-Χαράλαμπο, πολύ γραμματισμένος τα έλεγε θαυμάσια. Κι όχι ψαλτά με μπάσα και σικόντα, όπως σ' άλλες εκκλησίες· αλλά διαβαστά, καθαρά, σταράτα, λέξη προς λέξη, και μ' έκφραση, με τόνο ώστε να καταλαβαίνει το νόημα κι ο αγράμματος. Κι αλήθεια, στις εκκλησίες εκείνες το περισσότερο πήγαιναν απλοί, ταπεινοί άνθρωποι του λαού –ψαράδες, βαρκάρηδες, κηπουροί, μυλωνάδες. Και σου 'κανε χαρά να τους βλέπεις ντυμένους κυριακάτικα, ν' ακούνε με τόση ευλάβεια και με τόση προσοχή τα λόγια του Κυρίου...

Τη Μεγάλη όμως Εβδομάδα και το Πάσχα, όλη όλη μου η «εκκλησία» ήταν, την Κυριακή το πρωί, η Ανάσταση που γινόταν στο ύπαιθρο, και κατόπι η λειτουργία: Δεύτε λάβετε φως, Χριστός Ανέστη, Εν αρχή ην ο λόγος και καθεξής. Δεν μ' έβγαζαν έξω βράδυ, κι ούτε στα Νυμφία με πήγαιναν, ούτε στην Ακολουθία των Παθών, ούτε στη λιτανεία του Επιταφίου, που μόνο την πένθιμη μουσική της άκουγα από μακριά, αν τύχαινε να ξυπνήσω τη νύχτα της Μεγάλης Παρασκευής. Έτσι δεν ήξερα καλά τι προηγήθηκε απ' την Ανάσταση. Μόνο, από την Κυριακή των Βαΐων, πως ο Χριστός μπήκε θριαμβευτικά στα Ιεροσόλυμα. Αλλά τι έκαμε κει, τι τον έκαμαν, άκρες μέσες: Κάποιος Μυστικός Δείπνος, κάποιος σταυρικός Θάνατος, κάποια Ταφή σε καινό μνημείο... Τι να ήταν αυτά; Πώς να είχαν γίνει; Μόλις είχα μια ιδέα.

Κι άξαφνα... τα έμαθα όλα! Είχα μεγαλώσει, φαίνεται, εκείνο το χρόνο, κι οι γονείς μου με πήραν μαζί τους παντού. Έτσι άκουσα και τα φοβερά εκείνα ευαγγέλια της Μεγάλης Πέμπτης και της Μεγάλης Παρασκευής και το Σήμερα κρεμάται!... Είδα και το Χριστό με το αγκαθένιο του στεφάνι στο μαύρο σταυρό, ένα μεγάλο Χριστό σαν αληθινό... Έπειτα τον είδα και νεκρό, ξαπλωμένο στο χρυσό Επιτάφιο (κι ο Χριστός του Επιταφίου στη Ζάκυνθο δεν είναι κεντημένος σε πανί, είναι ζωγραφισμένος σε ξύλο, σαν εικόνα περικομμένη, όπως κι ο Εσταυρωμένος). Και θυμούμαι ακόμα τι αλλιώςτικη εντύπωση, τι μεγαλύτερη χαρά μου έκανε το Πάσχα στην εκκλησίτσα την πρώτη φορά, αφού είχ' ακούσει πια κι ιδεί και μάθει όλα τα προηγούμενα. Μπορώ να πω πως αυτό ήταν το πρώτο μου Πάσχα.

Γιατί όλη τη Μεγάλη Εβδομάδα την είχα περάσει με το πένθος, με τη λύπη των Παθών. Είχα παρακολουθήσει το Χριστό στο μαρτύριό του, στην αγωνία του, στο θάνατό του· είχ' ακούσει και τη Διαθήκη του, είχα παρακαθήσει και στο Μυστικό Δείπνο, είχ' ακολουθήσει και την εκφορά του, κλαίγοντας μαζί με τη Θλιμμένη Μητέρα, που κι αυτή ακολουθούσε ζωγραφιστή σε μια μεγάλη εικόνα σαν αληθινή: ω γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατόν μου τέκνον ... Γι' αυτό το Χριστός Ανέστη μου έκαμε ύστερα τόση χαρά, τόση αγαλλίαση· γι' αυτό μου φάνηκε σα μιαν υπέρτατη ικανοποίηση, σα μια νίκη, σαν ένας θρίαμβος. Εκείνος που φόρεσε για εμπαιγμό ψεύτικη πορφύρα. Εκείνος που ποτίσθηκε χολή και ξύδι, και μαστιγώθηκε, και καρφώθηκε σε ξύλο, και πέθανε μαρτυρικά, σαν άνθρωπος, έβγαине ζωντανός από τον τάφο κι ανέβαινε στον ουρανό σα Θεός!

Έτσι έπρεπε να είναι. Για να μου δώσει τόση χαρά η Ανάσταση, έπρεπε να προηγηθεί το Πάθος· για να μου κάμει τόση εντύπωση το Πάσχα, έπρεπε να γνωρίσω τη Μεγάλη Εβδομάδα. Μαθαίνοντας όσα έμαθα εκείνο το χρόνο, μάθαινα τη ζωή, που ως τότε ήμουν πολύ μικρός για να την ξέρω, αφού οι γονείς που με φρόντιζαν και μ' οδηγούσαν, δεν με πήγαιναν παρά στις χαρούμενες κυριακάτικες λειτουργίες και με προφύλαγαν απ' τα λυπητερά, που δεν ήταν ακόμα για μένα. Έτσι και στη ζωή: Τη

χαρά, την αληθινή χαρά, την κατακτούμε ύστερ' από αγώνα και αγωνία, ύστερ' από κόπο και λύπη. Πριν από κάθε μας Πάσχα, πρέπει να περάσουμε μια Μεγάλη Εβδομάδα.

Ω, αυτό το ξέρετε και σεις απο τώρα. Μήπως την εβδομάδα των διαγωνισμών του σχολείου, που προηγείται από τη νίκη και τη χαρά του άριστα, δεν την ονομάζετε... Μεγάλη Εβδομάδα; Γελάτε, ε;... Και του χρόνου!

Σας ασπάζομαι
ΦΑΙΔΩΝ

(από το βιβλίο: *Ανθολόγιο για τα παιδιά του Δημοτικού*, μέρος τρίτο, Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων, 1975)

Ζητάμε από τα παιδιά να πουν τι κατάλαβαν από την ιστορία,
τι τους έκανε μεγαλύτερη εντύπωση και ενθαρρύνουμε να
διηγηθούν την ιστορία από την αρχή με δικά τους λόγια

Δραστηριότητα 2^η

Βλέπουμε την ιστορία

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

<https://www.youtube.com/watch?v=gFPXL2Emj8Q>

(3 ΛΕΠΤΑ)

<https://www.youtube.com/watch?v=CKHCzr9InOw>

(26 ΛΕΠΤΑ)

Ζωγραφίζουμε την ιστορία!

Δραστηριότητα 3η

Μαθαίνουμε τα κάλαντα του Λαζάρου!

Τα Κάλαντα του Λαζάρου

-Πού' σουν Λάζαρε, που'ν'η φωνή σου
Και σε γύρευε η μάνα και η αδερφή σου;
-Ήμouνα στη γη, στη γη βαθιά χωμένος
Κι από τους εχθρούς, εχθρούς βαλαντωμένος.

Βάγια βάγια των βαγιών

Τρώνε ψάρι και κολιόν

Και την άλλη Κυριακή

Ψήνουν το παχύ το αρνί.

-Δως τε μου νερό, νερό λιγάκι

Να ξεπλύνω της καρδιάς μου το φαρμάκι.

Βάγια βάγια των βαγιών

Τρώνε ψάρι και κολιό

Και την άλλη Κυριακή

Τρώνε το ψητό αρνί.

-Δως τε μας αυγά

Αυγά να σας τα πούμε

Κι οι κοτούλες σας πολλά

Πολλά να σας γεννούνε!!

Δραστηριότητα 4^η

Η κούκλα μας ο Λάζαρος

Μπορούμε να φτιάξουμε κι εμείς το Λάζαρο με μια ξύλινη κουτάλα και ένα άσπρο γκοφρέ ή ένα άσπρο κομμάτι πανί!

Ανοίγουμε μια τρύπα σε ένα κομμάτι λευκό ύφασμα ή γκοφρέ χαρτί. Περνάμε το χερούλι της κουτάλας από τη λαιμόκοψη. Κάτω από το ρούχο τα βοηθάμε να δέσουν με σπάγκο μια ξύλινη βέργα (25 εκ.) στο λαιμό της κουτάλας, σταυρωτά για να φτιάξουμε τα χέρια. Ζωγραφίζουμε το πρόσωπο του Λαζάρου στο στρογγυλό μέρος της κουτάλας. Κόβουμε ένα τριγωνικό μαντήλι και το δένουμε στο κεφάλι της κούκλας. Τέλος, κρεμάμε στο λαιμό του ένα μικρό στεφάνι από λουλούδια, αληθινά ή ψεύτικα.



Δραστηριότητα 4^η

Φτιάχνουμε Λαζαράκια και το σπίτι μοσχομυρίζει!

Πληροφορούμε τα παιδιά ότι ανήμερα του Σαββάτου του Λαζάρου οι γυναίκες ζύμωναν ειδικά κουλούρια τους «λαζαρήδες», τα «λαζαρούδια», ή τα «λαζαράκια». Μάλιστα, όσα παιδιά είχε η οικογένεια τόσα «λαζαράκια» έφτιαχναν. Προτείνουμε στα παιδιά να φτιάξουμε τα δικά μας «λαζαράκια».

Υλικά: 3 φλιτζάνια αλεύρι για όλες τις χρήσεις

Ένα κουταλάκι αλάτι

Ένα φλιτζάνι βούτυρο γάλακτος

Τρία κουταλάκια ζάχαρη

Μισό φλιτζάνι νερό

Γαρίφαλα

Τρεις κρόκους αβγών

Καρύδια και σταφίδες

Λίγο γάλα

Μια λεκάνη

Εκτέλεση: Μέσα στη λεκάνη βάζουμε το αλεύρι, το βούτυρο, το αλάτι και τη ζάχαρη.

Προσθέτουμε τους δύο κρόκους των αβγών, το νερό, τα καρύδια και τις σταφίδες.

Ζυμώνουμε καλά το μείγμα μέχρι να έχουμε μια αφράτη ζύμη.

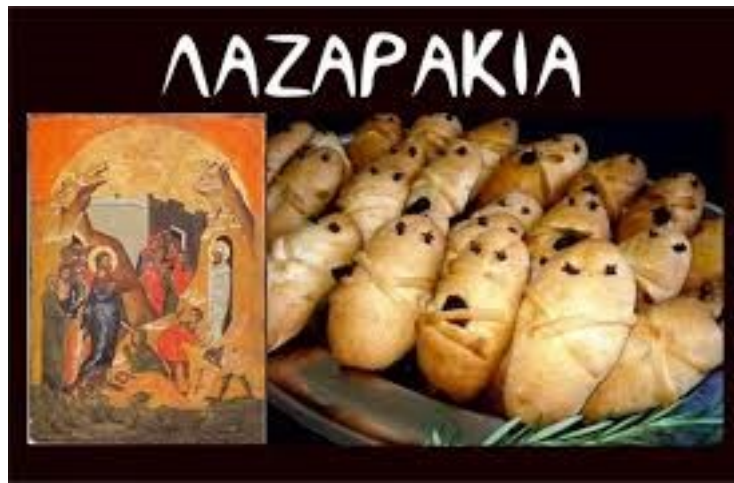
Πλάθουμε τα κουλουράκια σε σχήμα ανθρωπάκου.

Βάζουμε για μάτια και στόμα γαρίφαλο και σταφίδες.

Αλείφουμε μετά τα ανθρωπάκια με γάλα ή κρόκο αβγού διαλυμένο στο νερό.

Ψήνουμε τα λαζαράκια σε λαδόκολλα στο φούρνο για 30 – 40 λεπτά στους 250 βαθμούς.

Καλή επιτυχία!!



Δραστηριότητα 5^η

Πασχαλινά αυγά βαμμένα με τέμπερες ή oil pastel

Υλικά:αβγά βρασμένα , χάρτινες αβγοθήκες, πινέλα, τέμπερες σε διάφορα χρώματα, ή oil pastel

Δίνουμε στα παιδιά καλά βρασμένα αυγά, κατά προτίμηση λευκά. Με πινέλο και τέμπερες σε διάφορους συνδυασμούς χρωμάτων προτρέπουμε τα παιδιά να βάζουνε τα αβγά.



Δραστηριότητα 6^η

Λύνω το αίνιγμα και ζωγραφίζω τη λύση!

Αίνιγμα

Μας αλλάζουνε το χρώμα, όταν έρθει η Λαμπρή.

Μας στολίζουν σε καλάθια κι είμαστε όλα μαζί .

Μας τσουγκρίζουν και μας σπάνε, όσοι θέλουν να μας φάνε.

Και μετά , όλοι με χαρά, εύχονται Χρόνια Πολλά!

Τι είναι; (Τα αυγά)

Δραστηριότητα 7^η

Παρουσίαση του ζωγραφικού πίνακα «Το αβγό του Πάσχα» του Έλληνα ζωγράφου Νικηφόρου Λύτρα



<http://www.museumstore.gr/product-1631.html>

Ένα κορίτσι με παραδοσιακή φορεσιά που ξεφλουδίζει ένα κόκκινο αυγό, ένα Ελληνικό έθιμο που περνάει από γενιά σε γενιά, ένα από τα πιο αγαπημένα ηθογραφικά έργα του κορυφαίου ζωγράφου μας στο σπίτι σας

Το αβγό του Πάσχα. Είναι μια πασχαλινή εικόνα από τον κορυφαίο Έλληνα ζωγράφο, τον Νικηφόρο Λύτρα (1832-1904). Στη γωνιά ενός φτωχικού δωματίου το κοριτσάκι ξεφλουδίζει με ευλαβική προσοχή το κόκκινο πασχαλινό αυγό. Ο Λύτρας απεικονίζει με ρεαλισμό μια ηθογραφική σκηνή που έχει ως θέμα της μία πραγματικά μοναδική λεπτομέρεια: το ξεφλούδισμα του πασχαλινού αυγού. Αποδίδει αριστοτεχνικά διάφορες λεπτομέρειες που με γοητεύουν, όπως τη λαϊκή ενδυμασία της μικρής, το μαντήλι στα μαλλιά της, το γιλέκο και την ποδιά, το βάζο με τα λουλούδια μπροστά από το εικόνισμα και το καντήλι, τα διάφορα αντικείμενα στο πάτωμα...

Το παιχνίδι της περιγραφής

Τα παιδιά ενθαρρύνονται να περιγράψουν τις αριστοτεχνικές λεπτομέρειες του πίνακα που μαγεύει, όπως τη λαϊκή ενδυμασία της μικρής, το μαντήλι, το γιλέκο, την ποδιά, το βάζο με τα λουλούδια, τα αντικείμενα που βρίσκονται στο πάτωμα κ.α

Μιλούν για τη στάση του μικρού κοριτσιού, για τα χρώματα που χρησιμοποιεί ο ζωγράφος, για το έθιμο των κόκκινων αβγών, του τσουγκρίσματος, τα παιδιά λένε για το τι ήθελε να μας δείξει ο ζωγράφος με το έργο του και τι αισθάνονται βλέποντας τον πίνακα.

Αναπαραγωγή του πίνακα

Τα παιδιά ζωγραφίζουν τον πίνακα με ότι χρώματα θέλουν να χρησιμοποιήσουν και δίνουν τον δικό τους τίτλο στον πίνακά τους!

Δραστηριότητα 8^η

Διαβάζουμε το ποίημα για το Πάσχα

Δίνουμε το δικό μας τίτλο στο ποίημα και το ζωγραφίζουμε με τη βοήθεια της φαντασίας μας!

Φιλίως Νικολούδη

Στο λαγό με τα μεγάλα αυτιά,

του αρέσει η σκανταλιά.

Κι όλο χώνεται στα σπίτια για να κάνει τη ζημιά.

Έσπασε όλα τα αυγά

που ήταν κόκκινα βαμμένα.

Την υπόλοιπη μπογιά έβαλε σε μία πένα

Έφαγε όλα τα κουλούρια

γύρισε όλα τα καλάθια

κι έβαλε στην κατσαρόλα μέσα στο φαί αγκάθια.

Σαν τελείωσε επήγε να κρυφτεί σε μια γωνιά

Και περίμενε κρυμμένος

να γυρίσουν τα παιδιά.

Απ τα γέλια τα πολλά

εκουνιόντουσαν τα αυτιά

Τα παιδιά ανακαλύψαν την κρυψώνα στο λεπτό.

Κι από τα αυτιά τραβήξαν το ζημιάρη το λαγό
του βαλαν σκούφο και ποδιά για να πλάσει τα κουλούρια και να βάγει τα αυγά...



Δραστηριότητα 9^η

Λαμπροκουλούρες: το ψωμί του Πάσχα



Υλικά:

30 γρ. μαγιά

1κιλό αλεύρι σκληρό

1κουταλιά της σούπας αλάτι

1 κούπα χλιαρό νερό

½ κούπα γάλα χλιαρό

1 αβγό ελαφρώς χτυπημένο

1/3 κούπας λάδι

1 κουταλιά της σούπας ζάχαρη

1 κουταλιά της σούπας μέλι

Διαδικασία

1. Ανακατεύουμε τη μαγιά με το νερό και λίγο αλεύρι ώστε να δημιουργηθεί ένα ρευστό μείγμα (χυλός). Το αφήνουμε σκεπασμένο με μεμβράνη ή πετσέτα για 15 – 20 λεπτά σε ζεστό μέρος.
2. Κοσκινίζουμε το αλεύρι , το ρίχνουμε σε μια λεκάνη και στο κέντρο κάνουμε ένα λακκάκι όπου ρίχνουμε το γάλα, το αυγό, το λάδι, το μέλι, την αραιωμένη μαγιά και τέλος, το αλάτι και τη ζάχαρη.
3. Αφού τα ζυμώσουμε καλά μέσα στη λεκάνη, τοποθετούμε τη ζύμη πάνω στο τραπέζι και ζυμώνουμε για μερικά λεπτά ακόμη.
4. Κόβουμε ένα κομματάκι από τη ζύμη για να φτιάξουμε το στολισμό
5. Λαδώνουμε τη ζύμη, τη βάζουμε σκεπασμένη σε ζεστό μέρος για 1 – 2 ώρες.
6. Δίνουμε στο παιδί ζύμη και του ζητάμε να πλέξει μια στρογγυλή πλεξούδα.
7. Ραντίζουμε την επιφάνεια της με νερό και κολλάμε τα σχέδια από ζυμάρι πάνω στην κουλούρα μας.
8. Ψήνουμε στους 200 βαθμούς περίπου για 1 ώρα.

Καλή επιτυχία!

Δραστηριότητα 10^η

Παραδοσιακά Πασχαλινά κουλουράκια



Υλικά

- 250 γρ. βούτυρο, σε θερμοκρασία δωματιού
- 1 ½ κούπα ζάχαρη
- 25 γρ. μαγειρική αμμωνία σε σκόνη
- ½ κούπα χλιαρό γάλα
- 4 μεσαία αυγά
- 2 βανίλιες σε σκόνη (ή 1 ½ κ.γλ. εκχύλισμα βανίλιας)
- ξύσμα από 2 πορτοκάλια
- 1 κιλό αλεύρι για όλες τις χρήσεις
- 2 κρόκους αυγού και 1 κ.σ. νερό για το άλλειμα

Οδηγίες

1. Για να φτιάξετε αυτή την παραδοσιακή συνταγή για πασχαλινά κουλουράκια με αμμωνία, ξεκινήστε χτυπώντας τη ζάχαρη με το βούτυρο. Προσθέστε στον κάδο του μίξερ τη ζάχαρη και το βούτυρο (σε κομματάκια) και χτυπήστε τα καλά για 10-15 λεπτά μέχρι να αφρατέψει το βούτυρο. Προσέξτε το βούτυρο να είναι σε θερμοκρασία δωματίου.
2. Εν τω μεταξύ ζεστάνετε το γάλα σε ένα κατσαρολάκι ώστε να είναι χλιαρό και αφαιρέστε απ'τη φωτιά. Προσθέστε την αμμωνία μέσα στο γάλα και ανακατέψτε μέχρι να διαλυθεί τελείως. Κρατήστε το μίγμα στην άκρη.
3. Αφού έχει αφρατέψει το βούτυρο, αρχίστε να προσθέτετε τα αυγά ένα ένα, ενώ συνεχίζετε να χτυπάτε με το μίξερ. Αφήστε κάθε αυγό να απορροφηθεί από το μίγμα πριν προθέσετε το επόμενο. Στη συνέχεια προσθέστε τη βανίλια, το ξύσμα από τα πορτοκάλια και το μίγμα του γάλακτος-αμμωνίας (από το βήμα 2). Χτυπήστε με το μίξερ μέχρι να ενωθούν τα υλικά. Προσθέστε το αλεύρι λίγο λίγο, ενώ χτυπάτε με το

μίξερ, μέχρι να ενωθούν τα υλικά και σχηματιστεί μια ζύμη μαλακή που να μην κολλάει πολύ.

4. Τυλίξτε τη ζύμη για τα κουλουράκια με μεμβράνη και αφήστε να ξεκουραστεί για 20 λεπτά.
5. Τοποθετήστε τη ζύμη για τα κουλουράκια σε μια καθαρή επιφάνεια. Τσιμπήστε λίγη από τη ζύμη και σχηματίστε μια λωρίδα με τα χέρια σας. Φτιάξτε το κάθε κουλουράκι στο σχήμα που θέλετε και κόψτε με ένα μαχαίρι στο τελείωμα για να δώσετε το μέγεθος που θέλετε. Στρώστε ένα μεγάλο ταψί με αντικολλητικό χαρτί και τοποθετήστε πάνω τα κουλουράκια, αφήνωντας απόσταση μεταξύ τους, γιατί θα φουσκώσουν όταν ψήνονται. Θα χρειαστείτε περίπου 4-5 ταψιά, ανάλογα το μέγεθος που πλάθετε τα κουλουράκια.
6. Σε ένα μικρό μπολάκι βάλτε τους κρόκους και μια κουταλιά νερό και ανακατέψτε με ένα πιρούνι. Με ένα πινελάκι περάστε ελαφριά πάνω από τα κουλουράκια για να γλασαριστούν και ψήστε τα σε προθερμασμένο φούρνο στους 200C για 15 λεπτά περίπου, μέχρι να πάρουν ωραίο χρυσαφένιο χρώμα.
7. Αφήστε τα κουλουράκια να κρυώσουν και αποθηκεύστε τα μέχρι και τρεις εβδομάδες.

Δραστηριότητα 11^η

Κατασκευάζουμε φαναράκια

Μπορούμε εύκολα να κατασκευάσουμε φαναράκι. Θα χρειαστούμε ένα στρογγυλό κουτί από τριγωνικά τυράκια, κόλλα ριζόχαρτο, λίγο σύρμα πίπας και κηρομπογιές.



Κόβουμε ένα κομμάτι ριζόχαρτο στο μέγεθος που θέλουμε να είναι το φαναράκι μας σε μάκρος και σε φάρδος τόσο όσο να καλύπτει γύρω – γύρω το κάτω μέρος του κουτιού. Ζωγραφίζουμε το ριζόχαρτο όπως θέλουμε. Τυλίγουμε το ριζόχαρτο γύρω από το κάτω μέρος του κουτιού, στο οποίο κάνουμε μια μικρή τρύπα για περνάει το κερι και να μην πέφτει (εναλλακτικά δεν κάνουμε τρύπα και βάζουμε μέσα στο φαναράκι μας ένα ρεσό).

Κόβουμε το καπάκι έτσι ώστε να μείνει μόνο το περίγραμμα του από το πλάι και λίγο από το πάνω μέρος και το κολλάμε στην κορυφή του φαναριού, γύρω από το ριζόχαρτο, που τώρα πια έχει κυλινδρικό σχήμα. Ανοίγουμε δύο τρύπες δεξιά και αριστερά, στο τρύπιο πλέον καπάκι και περνάμε λίγο σύρμα πίπας για να φτιάξουμε το χερούλι (ή εναλλακτικά το πιάνουμε με το συρραπτικό).

Δραστηριότητα 12^η

Η «Μεγάλη Παρασκευή» του Θεόδωρου Ράλλη

Πρόκειται για ελαιογραφία σε καμβά που χρονολογείται από την εποχή που οι ικανότητες του Ράλλη ως ζωγράφου της καθημερινής ζωής βρίσκονταν στο απόγειό τους. Απεικονίζει μια εκκλησία κατά τη διάρκεια των προετοιμασιών για το Πάσχα με τέσσερα κορίτσια να δουλεύουν μαζί για να στολίσουν έναν Επιτάφιο με λουλούδια, ενώ δύο ιερείς συζητούν.



Η «Μεγάλη Παρασκευή» του Θεόδωρου Ράλλη

Προτρέπουμε τα παιδιά να παρατηρήσουν τον πίνακα, να τον περιγράψουν, να αναγνωρίσουν τα συναισθήματά τους και τέλος να προβούν στην αναπαραγωγή του με το δικό τους μοναδικό τρόπο!

Δραστηριότητα 13^η

ΟΙ ΚΟΥΛΟΥΡΕΣ ΜΕ ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΤΡΙΣΟΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΚΑΓΟ- ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ.



Λίγα λόγια για τον Θεόφιλο.....

Ο Θεόφιλος Χατζημιχαήλ ή Θεόφιλος Κεφαλάς ή Κεφάλας, όπως ήταν το πραγματικό του όνομα (1870 – 24 Μαρτίου 1934), γνωστός απλά και ως Θεόφιλος, ήταν Έλληνας λαϊκός ζωγράφος της νεοελληνικής τέχνης. Κυρίαρχο στοιχείο του έργου του είναι η ελληνικότητα και η εικονογράφηση της ελληνικής λαϊκής παράδοσης και ιστορίας.

Ο Θεόφιλος, ο εξαιρετικός λαϊκός ζωγράφος, απαθανάτισε θρύλους και παραδόσεις, καθημερινές στιγμές από την ελληνική πραγματικότητα με το μοναδικό του προσωπικό ύφος που καθιστά τα έργα του από τα πλέον αναγνωρίσιμα της ελληνικής ζωγραφικής.

Αυτοδίδακτος καλλιτέχνης κατέληξε να γίνει ο αναγνωριστέος ως ο σπουδαιότερος λαϊκός καλλιτέχνης της Ελλάδας – το ταλέντο του οποίου όμως αναγνωρίστηκε μόνο μετά θάνατον. Ο Θεόφιλος Χατζημιχαήλ, γνωστός απλά ως Θεόφιλος, γεννήθηκε στη Βαρειά της Λέσβου,

μεταξύ του 1867 και 1870, πρώτο παιδί μιας φτωχής οικογένειας που απέκτησε άλλα επτά στη συνέχεια. Το ενδιαφέρον του για τη ζωγραφική εκδηλώθηκε από νωρίς και φέρεται να ήταν αντιστρόφως ανάλογο με την απόδοσή του στα σχολικά θρανία.

Υπήρξε πάντοτε ιδιαίτερα φτωχός, και συχνά ζωγράφιζε τοίχους καφενείων ή σπιτιών για να κερδίσει ένα πιάτο φαγητό. Εξίσου συχνά έπεφτε θύμα εμπαιγμού και περιφρόνησης ειδικά λόγω της επιλογής του, από μια ηλικία και μετά, να εγκαταλείψει τον ευρωπαϊκό τρόπο ένδυσης και να φοράει φουστάνελα, όπως οι ήρωες που απεικόνιζαν τα έργα του.

Ενδεικτικές ερωτήσεις που μπορούμε να κάνουμε:

- 1) Τί βλέπετε σε αυτόν τον πίνακα ζωγραφικής;
- 2) Ποιό αντικείμενο που βλέπετε στον πίνακα ζωγραφικής έχουν σχέση με το Πάσχα;
- 3) Τι θα θέλατε να φάτε από αυτά που υπάρχουν στο πασχαλινό τραπέζι;
- 4) Σε ποιο χώρο του σπιτιού συμβαίνει το γεγονός που βλέπετε στον πίνακα;
- 5) Τί ώρα της ημέρας είναι; Από που το καταλάβατε;
- 6) Τι είδους σχέση μπορεί να έχουν οι άνθρωποι που βρίσκονται στο τραπέζι;
- 7) Πώς αισθάνονται οι άνθρωποι και τα ζώα που βλέπετε σε αυτόν τον πίνακα ζωγραφικής;
- 8) Πώς νομίζεις ότι αισθανόταν ο ζωγράφος όταν έφτιαχνε αυτόν τον πίνακα ζωγραφικής;
- 9) Πώς νιώθετε όταν κοιτάτε αυτόν τον πίνακα ζωγραφικής;
- 10) Ποιό πρόσωπο ή ζώο που βλέπετε σε αυτόν τον πίνακα ζωγραφικής θα θέλατε να ήσασταν εσείς;
- 11) Πού λέτε να ήταν και τι έκαναν αυτοί οι άνθρωποι που ζωγράφισε ο ζωγράφος πριν τη σκηνή που βλέπετε στον πίνακα ζωγραφικής;
- 12) Τί λέτε να έκαναν οι άνθρωποι μετά τη σκηνή που βλέπετε στον πίνακα ζωγραφικής;
- 13) Τί τίτλο θα δίνατε σε αυτόν τον πίνακα ζωγραφικής;

https://www.academia.edu/11670875/%CE%9F%CE%99_%CE%9A%CE%9F%CE%A5%CE%9B%CE%9F%CE%A5%CE%A1%CE%95%CE%A3_%CE%9C%CE%95_%CE%A4%CE%91_%CE%9A%CE%9F%CE%9A%CE%9A%CE%99%CE%9D%CE%91_%CE%91%CE%92%CE%93%CE%91

Δραστηριότητα 14^η

Πάσχα των Ελλήνων , Θεόφιλος

Συζητάμε με τα παιδιά μας πώς γιορτάζουμε το Παραδοσιακό Πάσχα!
Ενθαρρύνουμε τα παιδιά να περιγράψουν αυτά που βλέπουν, τους ανθρώπους, την ενδυμασία τους, το περιβάλλον, την εποχή που ζουν (σύγχρονη ή παλαιότερη εποχή).



Συζητάμε με τα παιδιά μας πώς γιορτάζουμε το Παραδοσιακό Πάσχα!
Ενθαρρύνουμε τα παιδιά να περιγράψουν αυτά που βλέπουν, τους ανθρώπους, την ενδυμασία τους, το περιβάλλον, την εποχή που ζουν (σύγχρονη ή παλαιότερη εποχή).

Δραστηριότητα 15^η

Τρίτη του Πάσχα, ο “χορός των Μεγάρων” του Θεόφилου



Ο χορός των Μεγάρων (Τράτα)», ζωγραφισμένος με καζεΐνη σε καμβά, το 1933. Στον πίνακά του ο λαϊκός ζωγράφος Θεόφιλος αποδίδει με έναν εξαιρετικό τρόπο την κίνηση στο χορό.

Ο χορός της Τράτας

Κάθε Τρίτη του Πάσχα αναβιώνει στα Μέγαρα ένα από τα μεγαλύτερα ιστορικά και πολιτιστικά έθιμα της πόλης. Ο χορός της Τράτας , ένας μοναδικός χορός σε ολόκληρη την Ελλάδα, έχει τις βάσεις του στην εποχή της Τουρκοκρατίας, ενώ οι ρίζες του ξεκινούν από τα αρχαία χρόνια όπως πολλοί αναφέρουν.

Παίζουμε το παιχνίδι των ερωτήσεων (όπως παρουσιάστηκαν παραπάνω)

Γινόμαστε μικροί ζωγράφοι και ζωγραφίζουμε τον πίνακα !

Χορός, πιάνουμε τα χέρια μας όπως βλέπουμε στον πίνακα και χορεύουμε!

<https://www.youtube.com/watch?v=D7LujpYOwpM>